

Štetnost nemimeta – prenošenja tuđih riječi (Medina)

Hatib: dr. Husejn ibn Abdulaziz Alu Šejh

23. muharrem 1447. po Hidžri / 18. juli 2025.

Allahu pripada beskrajna i neprestana hvala. Svjedočim da nema boga osim Allaha, Jedinog, Koji nema sudruga, svjedočanstvom onoga koji se Njemu utječe, Njemu pokorava i Njega obožava. Svjedočim i da je naš vjerovjesnik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, Njegov rob i poslanik i časni vjerovjesnik. Allahu, smiluj se, blagoslovi i spasi njega, njegovu porodicu, ashabe i svakog pokornog roba.

O muslimani, ko želi uspjeh i spas, ko teži časti i napretku, neka se drži bogobojažnosti i pokornosti Uzvišenom Gospodaru.

“A onaj ko se Allahu i Poslaniku Njegovu bude pokoravao – postići će ono što bude želio.” (El-Ahzab, 71)

Poštovani vjernici, jedno od velikih načela u islamu jeste ostvarivanje svega što vodi bratstvu i ljubavi među muslimanima, te suzbijanje svega što rađa neprijateljstvo i zlobu među vjernicima. Jedan od najvećih rušitelja ovog principa, ružan put i pokuđeno svojstvo, jeste prenošenje govora među ljudima s ciljem unošenja smutnje, izazivanja neprijateljstva i poticanja razdora, u šerijatskoj terminologiji poznato kao nemimet.

Nemimet uništava bratstvo, rađa mržnju, razara jedinstvo i cijepa zajednicu. Koliko je samo taj postupak otkrio tuđih tajni i posijao mržnje među ljudima! Zato je zabrana nemimeta potvrđena Kur'anom i sunnetom, a učenjaci su ga uvrstili među velike grijeh.

Uzvišeni Allah, koreći one koji čine ovaj grijeh, kaže: “... i ne slušaj nijednog krivokletnika, prezrena, klevetnika, onoga koji tuđe riječi prenosi, škrcu, nasilnika, velikog grešnika.” (El-Kalem, 10–12)

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, zaprijetio je ono me ko to čini, riječima: "U Džennet neće ući kattat." (Muttefekun alejhi)

U drugoj verziji koju bilježi Muslim stoji: "U Džennet neće ući nemmam."

Učenjaci kažu: "Nemmam čuje riječi direktno i prenosi ih, dok kattat prisluškuje druge, bez njihovog znanja, pa prenosi ono što je čuo."

Nemimet sadrži mnoge zabrane i uništava brojne vrijednosti. Svaka zabrana, u dvije objave (Kur'anu i sunnetu), koja se odnosi na izdaju, bez sumnje obuhvata i nemimet jer onaj ko prenosi tuđe riječi, ako prenosi istinu, izdaje onoga o kome govori, a ako laže, to je još gore, tada ulazi i u grijeh laži, koji je jasno zabranjen.

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: "Hoćete li da vam kažem ko su najgori među vama?" "Da", rekoše oni. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, reče: "Najgori su oni koji unose smutnju među prijatelje, koji prenose tračeve i koji nevinima traže grijehe." (Hadis bilježe Ahmed i drugi, a prema ukupnim predajama smatra se vjerodostojnim.)

Jer, ishod nemimeta je veliki nered, njegov rezultat je obilje zla, a njegova svrha i plod su potpuna destrukcija i sveprisutno zlo.

Poštovani vjernici, nemimet sa sobom nosi još jedno veliko zlo, koje je također veliki grijeh, a ono je ogovaranje (gibet). Učenjaci su utvrdili pravilo: "Svaki nemimet je ogovaranje, ali nije svako ogovaranje nemimet."

Jer nemimet predstavlja prenošenje govora od onoga ko ga je izrekao onome na koga se odnosi, a govornik ne želi da se te riječi otkriju.

Zato je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, spomenuo teško stanje osobe koja prenosi tuđe riječi, kako je zabilježeno u Sahihima: "Prošao je pored dva mezara i rekao je: 'Zaista se njih dvojica kažnjavaju, i to ne zbog nečega što ljudi smatraju velikim. Jedan od njih nije se čuvao mokraćne, a drugi je prenosio tuđe riječi.'"

Poštovani vjernici, učenjaci kažu: "Onaj kome se prenese tuđe riječi, dužan je šest stvari: da ne povjeruje onome ko ih je prenio, da ga upozori na to, da se suzdrži i

provjeri, da ne pomisli loše o svome bratu koji nije prisutan, da ga to što je čuo ne navede na uhođenje, i da ne širi dalje ono što je čuo, oslanjajući se na Allaha i želeći samo Allahovo lice i zadovoljstvo.”

U prvim generacijama muslimana možemo pronaći mnogo primjera ispravnog odnosa prema nemimetu, a koji ukazuju na mudrost i pronicljivost onih koji su tako postupili.

Jedan čovjek došao je Halidu ibn Velidu, radijallahu anhu, pa mu rekao: “Taj i taj te vrijeda.”

Halid mu je odgovorio: “To je njegova stranica, neka je ispuni čime želi.”

Drugi je čovjek došao Šafiji, Allah mu se smilovao, i rekao mu: “Taj i taj govori ružno o tebi.”

Šafija mu je odgovorio: “Ako govoriš istinu, ti si nemam; a ako lažeš, ti si grešnik. Izbjegavaj nas i odlazi.”

Treći je došao Vehbu ibn Munebbihu, rahimehullah, i rekao mu: “Taj i taj te vrijeda.”

Vehb mu odgovori: “Zar šejtan nije našao boljeg glasnika od tebe?”

A jedan čovjek, koji je čuo ružne riječi od nekoga, pa ih prenio drugome, dobio je sljedeći odgovor: “Govornik me pogodio strijelom koja me nije ranila, pa zašto si je ti ponio i zabio u moje srce?”

Zato, bojte se Allaha i čuvajte se svake prezrene osobine! Ukrasite se vrlinama, tako ćete živjeti lijepo na dunjaluku i biti sretni na ahiretu, zauvijek i stalno.

O muslimani, ko sačuva svoj jezik, steći će dobro i spasiti se. Ko ga usmjeri ka dobru, uspjet će i uzdići se.

Uzvišeni Allah kaže: “On ne izusti nijednu riječ a da pored njega nije prisutan onaj koji bdije.” (Kaf, 18)

A Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: “Ko vjeruje u Allaha i Sudnji dan, neka govori dobro ili neka šuti.” (Muttefekun alejhi)

"KOLIKO GOD ZNAČAJNA ULOGA HATIBA BILA ZA USPJEH NJEGOVE HUTBE,
NIŠTA MANJE NE ZAOSTAJE NI ODABIR TEME, ODNOSNO MATERIJJE
KOJU TOKOM HUTBE ELABORIRA." (PREPOROD)

HUTBE

Donosite salavate na Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, podarenu milost i nepresušnu blagodat, to vam je naredba od vašeg Gospodara, Koji je objavio: "Allah i meleki Njegovi blagosiljaju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šaljte mu pozdrav!" (El-Ahzab, 56)

Allah podario blagoslov meni i vama u časnom Kur'anu, i okoristio mene i vas njegovim ajetima i mudrom opomenom. Rekoh ovo i od Allaha Uzvišenog tražim oprost za sebe, vas i sve muslimane od svakog grijeha, a tražite i vi, On mnogo prašta i milostiv je.

